

[Voigt.]

geringen og specielt handels- og økonomiminister i den grad tramper på den med sine socialistiske sko.

Gang på gang er vi blevet hånet, og det skyldes de andre partiers dårlige samvittighed, fordi de ved, vores politik er den rette vej op af grøften. Man har kaldt os den sorte reaktion, men hvem er den sorte reaktion? Det er arbejderne, der er træt af, at statsmagten stjæler det halve af hans løn op af posen, det er håndværkeren, købmanden og fabrikanten, der er døddamrende træt af, at statsmagten ustandselig ændrer forudsætningerne for, at han kan virke på en fornuftig måde og planlægge sin fremtid. Det er, fordi statsmagten og herunder den socialdemokratiske regering ustandselig med den ene tyranniske lov efter den anden prøver at kvæle det frie initiativ.

Man har blandt en stribe af ukvemsord også kaldt os nazister og fascister. Selv socialdemokrater, ja, endog også kommunister, har taget disse ord i deres mund i deres skældsord efter os. Det er skrækkeligt, at man skal være vidne til, at man kan kalde det (*Munterhed*).

Jeg kan godt forstå, at socialdemokraterne sidder og er ved at flække af grin. For hvad er det, der sker? Det er nemlig, at det, jeg står her og prøver at forklare, er, at fascisme og nazisme er det modsatte af det, fremskridtsfolk står for. Vi står for den personlige frihed, vi står for, at mennesker skal have lov at udfolde sig. Vi vil ikke være med til det, som fascisme og nazisme står for, nemlig tvang, undertrykkelse og umyndiggørelse. Det vil vi aldrig nogen sinde acceptere. Derfor var det en glædens dag her for nøjagtig 3 år siden, at fremskridtsfolk myndrede herind for at være med til at bekæmpe dette.

Endnu er jorden frossen, men som årene går, skal de frø, som vi lagde for 3 år siden, derved at fremskridtsfolk blev valgt i dette hus, nok bevirke, at disse frø vil gro frem til en vidunderskøn stor skov.

Vi er parat til at samarbejde, men ikke med socialdemokratiet – jeg håber, statsministeren hørte det, ja, jeg kan se, han nikker. Vi trækker nemlig hver sin væg, hr. statsminister. Socialdemokratiet vil statsstyring og socialisme. Det forbander vi i fremskridtspartiet. Men vi kalder på venstre og det konservative folkeparti og andre ikke-socialister. Jeg kan høre, at statsministeren også hørte dette; han sagde ja. Vi rækker hånden ud og tilbyder et samar-

bejde. Hvorfor spytter I på den hånd? Lad os dog i stedet samarbejde og bekæmpe det socialdemokrati, som ødelægger landet, fordi de ikke har en pløk forståelse af de økonomiske sammenhænge, og hvad et flertal af Danmarks befolkning ønsker. Vi bliver ikke enige om alt, men lad os dog gennemføre det, vi kan blive enige om.

Man kommer ikke uden om fremskridtspartiet, og man kan stole på fremskridtspartiet. Vi bønfaller regeringen om at gå af, så vi kan komme op af denne grøft. Lad dog andre kræfter komme til. Lad folk, der har forståelse for nytænkning, komme til, så befolkningen ikke ustandselig skal se på, hvordan vi bliver misregeret.

Min personlige mening er – og for en gangs skyld er jeg enig med hr. Thomas Nielsen – at jeg tror, vi skal have et valg, så vi kan komme ud af denne rundkørsel, hvor man ustandselig kører venstre om. Før tror jeg ikke det bliver godt at bo her i Danmark.

Svend Haugaard (RV):

Der er jo visse talere, som ikke behøver kommentarer; det skal jeg undlade.

Men det har været en ganske svær opgave at få et så omfattende og indgribende lovarbejde gennemført på den korte tid. Der har været travlhed i ministerierne og i partierne, og jeg vil gerne anerkende de embedsmænd, der med deres nattearbejde har givet os hurtige svar, anerkende ministrenes beredvillighed og hurtighed til altid at være parat til samråd og også anerkende formandens hensynsfuldhed og dog fasthed. Ellers kunne det ikke være løst. Jeg mener ikke, at der har været anvendt, lad mig sige ubegrundet arrogance.

Der er ikke fremført noget under behandlingen af lovforslaget fra partier uden for forliget eller fra organisationer, som jeg mener kunne danne grundlag for en ændring af indhold og betydning, og jer ser derfor ingen anledning til, at man ved denne anden behandling kommer med en lang række bemærkninger, som ikke direkte vedrører lovforslaget. Jeg ser heller ingen anledning til at gentage min principielle holdning fra første behandling, og jer ser især ikke nogen anledning til at se nærmere på fremskridtspartiets bidrag til ordfornyelse, uanset om det er her på talerstolen, eller det er i betænkningen.

Regeringen har stillet forslag om nogle tekniske ændringer, bl. a. med hensyn til datoen i